

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ

**ЧАСНОК.** У народным побыце расліна Ч. выконвала функцыю абярэга. Яго некалькі зубкоў звычайна наслі за пазухай з ахоўнай мэтаю. Лічылася, што малое, яшчэ не ахрышчанае дзіця, калі ў яго было сцісканне сківіц, можа выратаваць маці, калі пагрызе Ч. і падзымухае дзіцяці ў рот, тое ж рабілася, калі цяжка прарэзваліся зубкі. Перад выпраўленнем дзіцяці на хрышчэнне маці, наёўшыся Ч., хукала на яго, тое ж рабілі і блізкія, але ў дачыненні да маці, засцерагаючы яе самую. Кумы перад хрышчэннем таксама ўжывалі Ч., каб у патрэбны абрарадавы момант дзымухнуць, адагнаўшы ад ахрышчанага дзіцяці нячыстую сілу. Выкарыстоўвалі Ч. і на Вяселлі: нявесце перад дарогаю на шлюб ад чараў клалі ў кішэню галоўку Ч., або давалі насліцу Ч. на працягу ўсяго абрараду. Калі ў хаце нядайна яшчэ быў нябожчык, то ад Вялікадня да Узвіжання («Часнэйка») ніхто не павінен быў есці Ч. Мяшчак з Ч., чацвярговаю соллю і інш. рэчамі вешалі на шыю каровам — з мэтаю ўберагчы іх ад малочных ведзьмаў, і набытым коњям, каб яны не баяліся сурокаў.

*Літ.:* Беларуская народная прыкметы і павер'і. Кн. 1. Зямля стаіца пасярод свету... Мн., 1996. С. 331, 383, 562; Тоё ж. Кн. 2. Жыцця адвечны лад. Мн., 1998. С. 73, 119—20, 167, 200, 215, 528—29, 776; Тоё ж. Кн. 3. Зямная дарога ў вырай. Мн., 1999. С. 120, 151, 208, 651.

Y. A. Vasilevich.